

3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακή ΙΖ' Λουκᾶ (τοῦ Ἀσώτου).

Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου
ιερομάρτυρος.

ᾠχος πλ. β', ἑωθινὸν Γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. β' Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ε^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. β' Δι-θ

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

σου και οι φυλασσοντες α ^{νη}πε νε κρωθησαν ^ν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ^ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρασθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^Δ Δι-θ.

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
 ηλ θες ε πι το παθος ε κου σι α βουλη ^ε λαμ ψας εν τω
 σταυρω α να ζη τησαι θε λων τον Α δαμ λε γων
 τοις Α γγελοις συ γχα α ρη τε μοι ^Δ ο τι ευ ρε θη η
 α πο λο με νηδραχη ^ε ο παν τα σο φως οικο νο μη
 σας δο ξα σοι οι οι ⁷ ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Του ταφου ἀνεωγμένου του Ἀδου οδυρω
μενου η Μαρια εβοα προς τας κεκρυμμενας
αποστολς εξεεελθετε οι του αμπε
λωνος εργαται κηρυξατε τον της αναστα
σεως λογον ἀνεστη ο Κυριος παρεχωντω κο
σμωτο μεγαλεεος

Δόξα.

Κυριε παριστα το τωταφου σου Μαρια
η Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπου
ρον σε νομιιιζουσα ελεγε που εκρυ
ψαστην αιωνιον ζωην που εθηκαστον επι
θρονου Χερουβιμοι γαρ του ουτου φουλασσοντες
απο του φοβου απενεκρωθησαν η τον Κυ
ριον μου δοτε μοι ησυνεμοι κραυγασατε ο εν
νεκροις και τας νεκρας αναστησας δοξα ασοι οι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π ρο ι στο ρει ο Γε δε ων την συ λλη ψιν ^Δ και
ερ μη νευ ει ο Δα βιδ τον το κον σου Θε ο το κε ^ε
κα τε βη γαρ ως υ ε τος ε πι πο κον ο Λο γος
εν τη γα στρισου ^ε και ε βλα α α στη σας α νευ σπο
ρας γη α γι ι ι α ^Δ του κο σμς την σω τη ρι
αν Χρι στον τον Θε ον η μων η Κε χα ρι τω με νη ^ε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ε Δι-θ.

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ^ε

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γε ρ σιν την εν θε ον α

θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
της του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
μων φω τι σας τους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα
τα δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χθ ον
το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
 Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη
 λϑ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...
 * * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου
 συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ
 ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-θ.

Ἀντίφωνον Α΄.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οικτει ρον με ι να ζω σοι

Ε λε η σον η μαστους ε ξου θε νη μενουςκα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε **ε**

Δ **χ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι **χ** ω ναστων

αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α **Δ** ει

τι νι του τοκατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι

ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω **ε**

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων

α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται **ε**

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων **ε**

Δ **χ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^Χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ

δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι

σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

O ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε

ροι και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

E ν α νο μι αις χει ρα αυ των ο των δι και ων

κλη ρο ς ε πι κου ρο ν σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει ^ε

Δ ^Χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^Χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι το κρα το ς ε πι παν των ο περ

αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι

πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ε ι ς τ ο σ ω σ α ι η μ α ς ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχευ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ε ι ς τ ο σ ω σ α ι η μ α ς ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ε ι ς τ ο σ ω σ α ι η μ α ς ^α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμός ρν' (150).

Ἦχος ^ε Δι-θ.

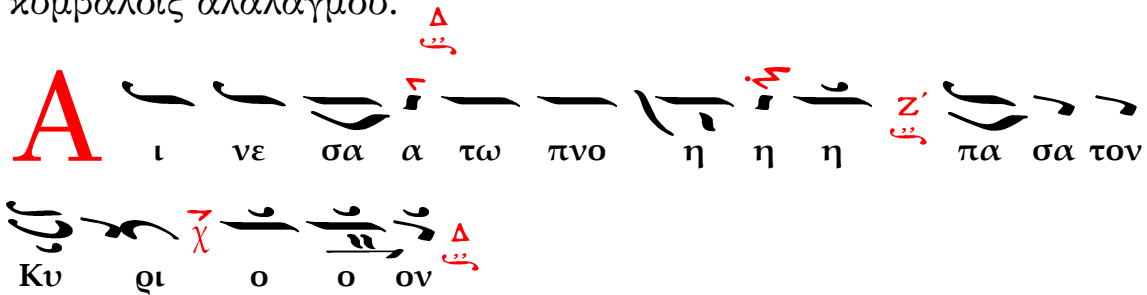
Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^α

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις ου νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

Ι δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ^Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι ⁶

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ⁶

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σδ α πο των α
μαρ τι ων μδ ^Δ και πα σας τας α νο μι ας μδ ε ξα λει

ψον ⁶

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ ⁶

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ ^Δ και
το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μᾶ

Α ποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη

ρι ου σου και πνευματι η γεμο νικωστη ριξον

με

Δ ιδαξω ανανομους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψοσι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηρι ιας μᾶ αγαλλια σε ται η γλωσσα μᾶ την

δι και ο συνησθ

Κ υριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομα μᾶ αναγγελει την αινεσιν σου

Ο τι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σς να ον φε ρων τς σω μα τος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

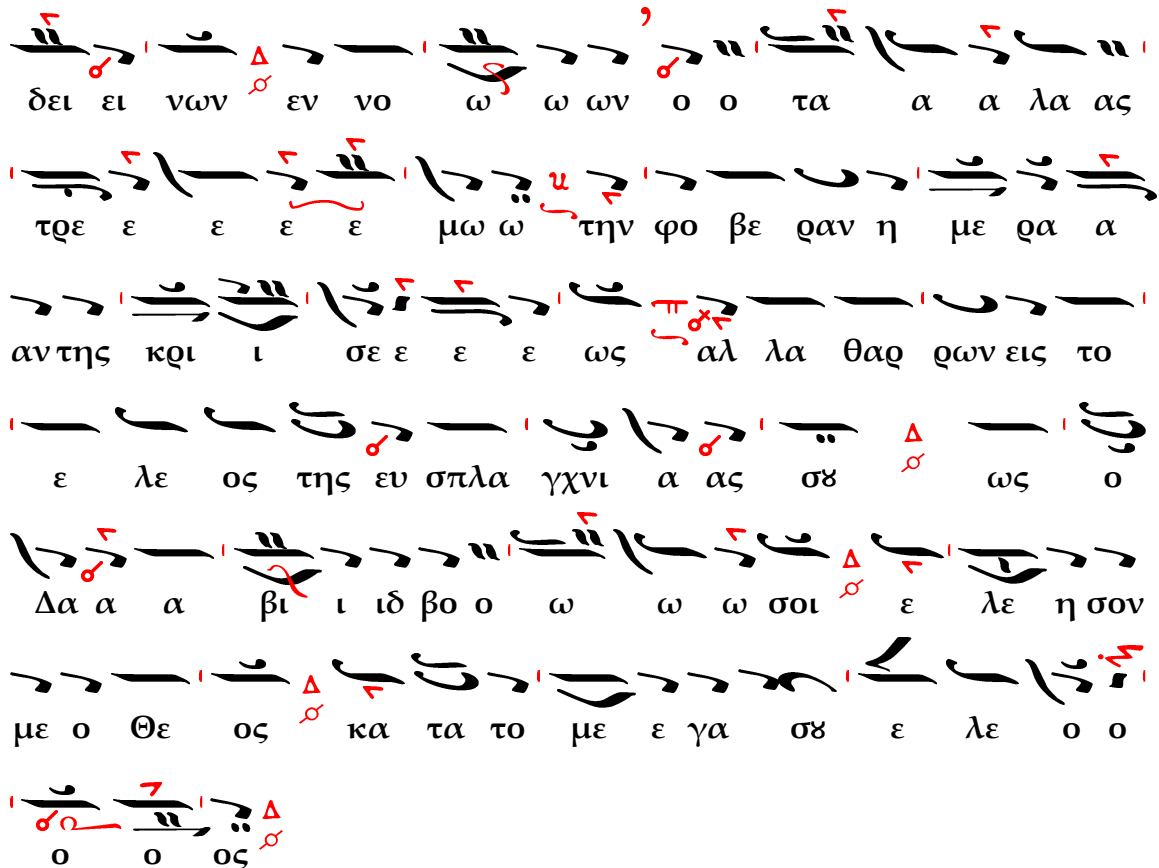
Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μθ

Τ α πλη η η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζώην, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῖος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ἕμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκεῖνον οὖν κάμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώση με.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἀμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμέ, καλῶν ιδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφραως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηγάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἕμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντα λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῶας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκειίας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῶ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν· Ἥμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἄλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχ. Ὁ χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους

Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,

Σταυρῷ κρεμασθεὶς, ὡς ὁ Χριστὸς μου πάλαι.

Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς ἔχων,

Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανοῦ, συστρατιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρίστανται οὖν Ἀσκληπιοδότῃ τῷ Ἡγεμόνι καὶ τύπτονται σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. Ἐνθα οἱ μὲν τύπτοντες ἐξημβλύθησαν διὰ τὸ σύντομον τῆς βασάνου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγονάσιν ὑγιεῖς. Ἐπὶ οὖν τῇ παραδοξοποιίᾳ ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλομένου οὖν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ κολακείαις ἐπιχειροῦντος τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ διδόντος, οὐδέν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεὶς, ἀλλὰ καὶ παροξυνθεὶς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ἡγεμόνος, κατεχλεύασε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν. Ὅθεν, θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξόانون κατέβαλε τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκκαεῖσαν οὖν πίσσαν καὶ ἄσφαλλον, ἐν τρισὶ λέβησι, κατέχεον ἐπ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώβητοι διεφυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν

τοιούτων κατεφλέχθησαν. Εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινὰ καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. (†361)

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον
Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου πρεσβύτερος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως θεῖος, ὁμοθύμως τούτου κεκλημένος, ἀποστίας καὶ οὗτος τῆς εὐσεβοῦς πίστεως, διωγμὸν κεκίνηκε κατὰ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ, εὐσεβῶν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ἱερατεῖον διεσκόρπισεν, ὁ δὲ θεῖος Θεοδώρητος, πρεσβύτερος ὢν, μηδὲ ὅπως πτοηθεῖς, παρέμεινε μετὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει, κηρύττων καὶ ὁμολογῶν τὸν Χριστόν, καὶ στηρίζων τῶν πιστῶν τὸ φρόνημα ἐπὶ τῇ εὐσεβείᾳ καὶ ἀμωμῆτι πίστει. Τοῦτο μαθὼν ὁ διώκτης συνέλαβε τοῦτον, καὶ πλείσταις καθυπέβαλε βασάνοις καὶ τιμωρίαις, ἵνα Χριστὸν ἀρνήσῃται· ἐπὶ ξύλου γὰρ αἰωρήσας, τὰς σάρκας κατέβαινε, καὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπηνῶς ἔτυψε, καὶ λαμπάσι πυρὸς φλέγειν ἐπειράτο τὸ πολυάθλον τοῦ μάρτυρος σῶμα, καὶ μηδὲν ἐκ τούτων ὀνησάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τοῦ μακαρίου ἀπέτεμε, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωΐλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ
Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἄπεισιν ἡμφισμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γουενολίου τοῦ ἐν Βρεττάνῃ. (†532)

Στίχ. Ψαλτῆρ Γκουενόλιος ἦν τοῦ Κυρίου,
Δείξας μαθητὰς ψαλτήρια ὡσαύτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δ΄ Ὀκροπίρι, τοῦ ἐπονομασθέντος Χρυσοστόμου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ε΄, Καθολικῶν τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Οἱ Ἰωάνναι ποιμένες Γεωργίας,
Σύνεισι Χριστῷ Ἀρχιποιμένι ἄμφω.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχ. Ἄσωτος εἶτις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἠνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

ᾠχος Πα ρ

ᾠδὴ α'

Την Μω σε ως ω δην α να λα βη σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα ς ης ε
γε νε το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος μη θε ος
και δο ξα α σω αυ τον

ᾠδὴ γ'

Στει ει ρω θεν τα μνον νην κα αρ πο φο ρον ο
θε ος α να δει ξον με γε ωρ γε ε των κα
λων φυ τερ γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σα

ᾠδὴ δ'

Την εκ Παρ θε ε νη Ση γεν νη σιν ο προ
φη η της προ βλε πων α α νε κη ρυ ττε βο ων την
α κο ην σα α κη κο α και ε φο βη θην ο
ο τι α πο θαι μαν και εξ ο ο ρος α γι ου κα
τα σκι ι ου ε πε δη μη σας Χρι σε

ὠδὴ ε΄

Tης νυκτος διελθῆς ἡ ἡγιγεν ἡ ἡ
μερὰ καὶ τὸ φῶς τῶ κοσμου ἐπέλαμψε διὰ
τοῦ οὐτοῦ μνησεταγματὰ Ἀγγελῶν καὶ δο
ξολογεισε Χρισε ο Θεος

ὠδὴ ς΄

Bυθῶ μαρτημάτων νεχομαι Σωτηρ
καὶ ἐνπελαγειτῶ βιϋϋβυθιζομαι ἀλλ
ῶ ῶσπερ τον Ἰωάν εκτῆθῆρος καμετων
παθῶν ἀναγαγε καὶ διὰ σωσον με

ὠδὴ ζ΄

Tαχερβιμι μμενοι παιαιδες ἐν τῆ
καμινῶ ἐχορευον βῶντες εὐλοο
γητος εἰ ο Θεος ο οτι ἐν ἀληθεια καὶ
κρισει ἐπη ἡ γαγες ταυτὰ παντὰ δι
ατὰς ἀμαρτίας ἡμῶν οὐπερ ὑμνητος καὶ δε
δοξα σμενος εἰς παντὰς τῶς αἰῶνας

ὠδὴ ἡ'

Χ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, υ μνην

τες και υ περ υ ψην τεσ αυτον εις τες αι ω νας

Τ ον εν τη βα τω Μω ση της Παρ θε ε νσ το

θου μα εν Σι ναι ω τω ο ρει προ τυ πω σαν τα πο

τε υμ νει τε ευ λο γει τε και υ πε ρυ ψη

τε εις παν τας τες αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τωσ Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2

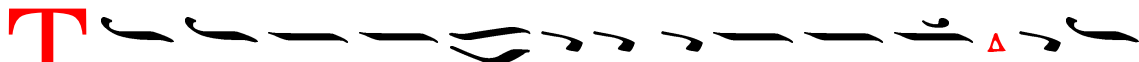

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

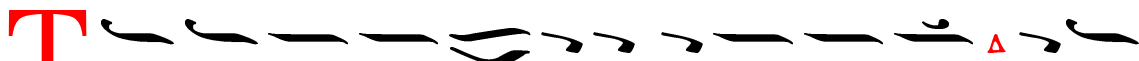

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 διαφθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6

Άντελάβετο Ίσραήλ παιδός Αύτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 διαφθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

ὠδὴ θ'

Tων γηγενων τις η κσσει τοι ου τον
 η τις εωρα κεποτε οτι Παρθενος ευ
 ρεθη εν γαστρι εχσσαι και ανωδυνως το
 βρεεφος απο τε κσσαι τοι ου τον σστο θαν
 μα και σε αγνη θεο κυ η ητορ Μαρια μεγα

λυ νο με ε εν

Tων γη γε ε νων τις η η κχ ς σε τοι οι

ου ου ου τον η τις ε ε ε ω ω ρα

κεν πο ο ο τε ο τι Παρ θε νος ε ε ευ

ρε ε ε θη εν γα ςρι ε χς ς σα και α νω

δυ υ υ υ νως το βρε ε ε ε φο ο ος α α

πο ο τε κχ ς ς ς σα τοι ου ου τον σου

το ο θα α αυ μα και σε α α γνη θε ο

κυ υ η το ορ Μα ρι ι α α α με ε γα α λυ υ

νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Aγιος Κυριος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

Aγιος Κυριος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυριον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ζ'.

Ἦχος Δι - θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

κα ατ ς σι ι αν α να στας ε εκ τδ μνη η μα

τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες και με σον στα

ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν

ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον α νε ε ληφ θη ης

Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν

τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγγει ει λω Υ περ θε

ε ε Θε α αν θρω πε δο ξα τη ση η ε

γε ερ σει ει

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου - θ

Τ ον πλδ τον ον μοι δε ε δω κας της χα ρι το ος

ο α α θλιος α πο δη μη σα ας α χρει ει ει ως

κα κως η να λω ω σα Σω ω τερ α σω τως ζη σας

δαι αι μο σι δο λι ως δι ι ε σκο ορ πη σα δι

ο με Ε πι στρε ε φοντα ως περ τον α σω τον

δε ε ξαι Πα τερ οι κτιρ μο ον και σω ω σον

Ε σκορ πι σα τον πλ ς τον σς εκ δα πα

νη η σας Κυ υ ρι ε και πο νη ροις δαι αι μο νι

ι ι οις κα θυ πε τα γην ο τα α λας αλ λα

Σω τηρ πα νε ευ σπλαγχνε τον α σω το ον οικτει ει

ρη σον και ρυ πω θεν τα κα α θα ρον την προ

την α πο δι δς ς μοι στο λην της σης βα α σι

λει ει ας

Α γι α Μη τρο πα αρ θε νε το με γα πε

ε ρι η η χη μα των Α πο στο λων Μαρ τυ υ υ

ρων και Προ φη των και αι Ο σι ι ων τον σον Υι

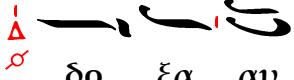
ον και Κυ υ ρι ον ι λε ω σαι αι τις δς ς λοις

σθ^ε η μιν Θε ο γεν νη η τρι α^Δ ο ταν κα
θι ση τσ κρι ι ναι^Δ το κατ α ξι α αν ε
κα α στσ^ε

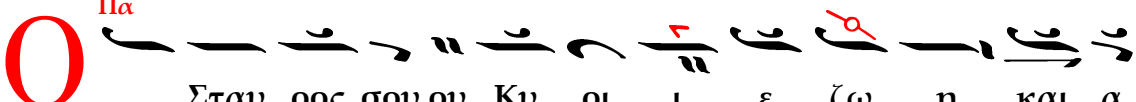
Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα^α

Π^{Πα} α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων^{Πα} αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω^ε
Α^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
^{Πα} Α αγ γε λοι οι α α αυ του^ε αι νει ει ει ει
τε ε ε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω^ε

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ

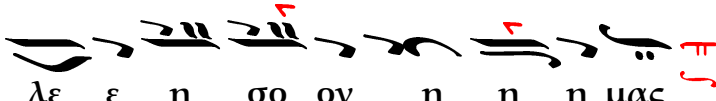

τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τδ

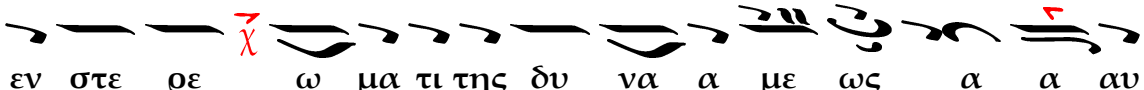
O^{Πα}
Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

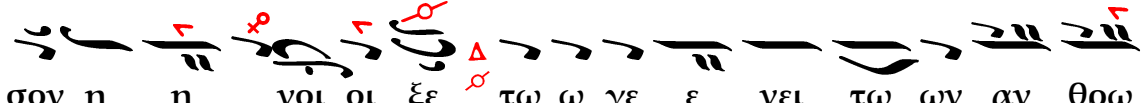

λε ε η σο ον η η η μας

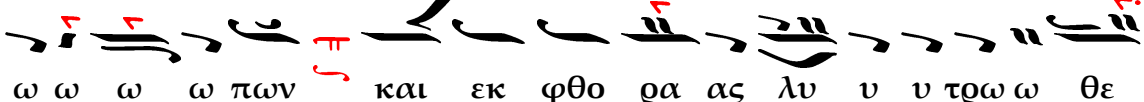
Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

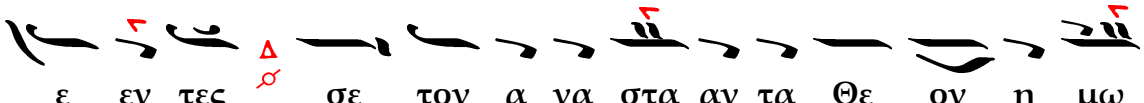
εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τδ

H^{Πα}
τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

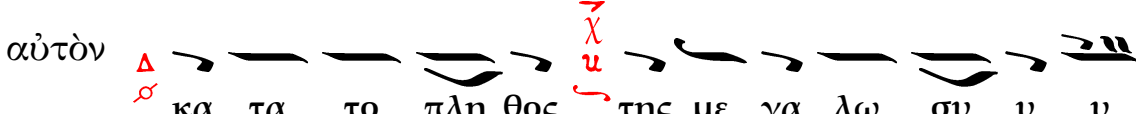

ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

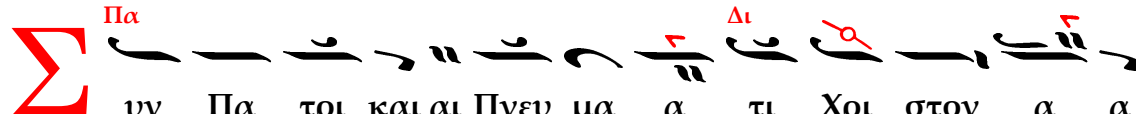

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

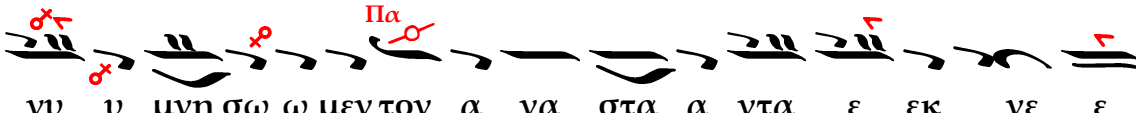

μας

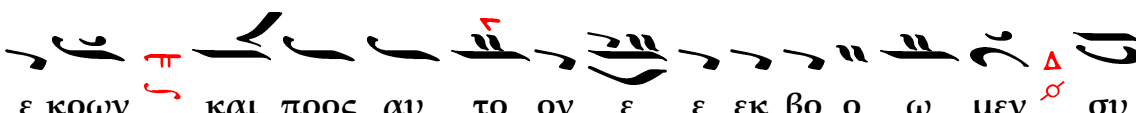
Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πληθος της με γα λω συ υ υ

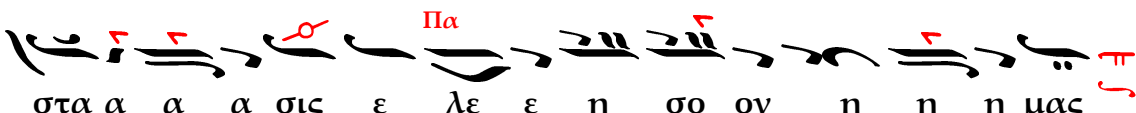

νης α α αυ τσ

υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

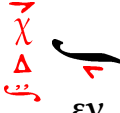

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

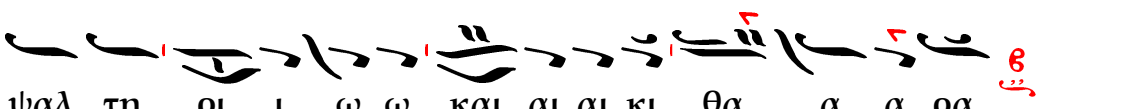

ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

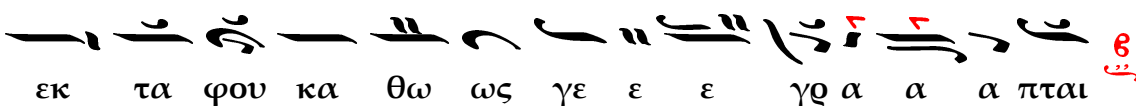

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

ρι η με ρος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
στα α σι ιν

Ἦχος Πα

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

Χ
Δ
σ

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α νω
Κυ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει
της σης α να στα α α σε ε ε ε ως το ο μν
στη η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ ηλ
θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ
φι ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω θα
α να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε
λευ θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οισ αγ
γε ε ε λοι χο ο ρε εν ου ου ου ου σι και ε πι ι
γης αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις
η μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ου φι λα α
αν θρω ω ω πε

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. Γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

την τϠ Α σω ω ω τϠ Ϙ φω ω ω νην

προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε η η μα α α

αρ τον ε νω πι ι ον των οφ θαλ μω ων σϠ Ϙ α

γα α θε ε ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα

τον πλϠ Ϙ Ϙ Ϙ τον τω ω ω ων χα ρι σμα α α

τω ω ω ων σϠ αλ λα δε ξαι με με τα α α νο

Ϙ Ϙν τα Σω τη ηρ και σω ω ω σο ο ο

ον με

ᾠχος Πα ϕ

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάθῃ των πε νη των Σου ει εις τε ε ε ε λος

Ω Ϙ ο α σω ω τος υι υι ος η η ηλ θο ον κα

γω οι κτι ι ι ι ρ μον ο τον βι ον ο ο ο ο

ο ο λον δα πα νη σας εν τη α πο δη μι
 ι ι ι ι α ε σκορπι σα το ον πλϝ ϝ ϝ το ον
 ο ο ον δε ε δω κας μοι Παα α α τερ δε ξαι με
 με τα νο ϝ ϝ ϝ εν τα α α ο Θε ε ος και
 ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

Ἦχος πλδ Νη ς

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, δι

η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι ι ι
 α α α α σ
 α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου
 σι ας το ον πλϝ ϝ ϝ τον και κα τα να λω ω ω
 ω ω σας ε ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα
 οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι
 ι των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα
 τϝ των συ νοι οι οι κε σι ι ον ε πι στρεψας βο ο
 ω ω ω σοι τω οι κτι ιρ μο νι Πα α τρι η

η μαρ τον εις τον ουρανον και ενωω
 ωωπιιοον σου και ουκ ειειμιαξι
 ιος κληθηθη η ναι υι υι υι ο ο ο ος
 σου ποι οι οι η η σο ο ον με ως ενα
 των μι ι σθι ω ων σα ο θε ο ο ος και ε ε
 λε η η η σο ο ο ον με

Ἦχος Πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π Πα α α τε ε ε ε ερ α γα α θε ε μα
 κρου υ υ υ υ υ υν θη η η η ην α πο ο σα
 μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης με μη
 Πα δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ξης της
 βα α α σι λει ει α α α ας σα ο εχ θρος
 Nη ο παμ πο ο ο νη η η η η ρος Πα ε γυμνω σε

ε ε ε ε με ε και αι αι η η ρε μδ τον

πλου ου ου τον της ψυ χη η η ης τα χα α

ρι σμα τα α σω ω ω ω τω ω ως δι ι

ε σκο ο ορ πι ι ι ι ι σα α να στα α

ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε εκ βο

ο ω ποι η σο ο ον με ως ε να τω ω

ω ων μι ι σθι ι ι ι ι ω ω ω ων σου ο

δι ε με ε ε ε ε ε εν στα αυ ρω τας α

χρα ντς σθ χει ρας α α α πλω ω ω σας ι

να τδ δει νθ θη ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση

ης με και την πρω ω ω την κα τα στο ο λην

ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως μο νος πο ο

λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Και νυν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τδ εκ σδ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ που ρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιος του Πατρος ο αι αιρωντην αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α

μαρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μη ην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και αι

νεσωτο ο νομα σου εις τον αιωνα και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
 δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
 εχ θρα ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις
 Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι
 το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα
 ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε
 ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

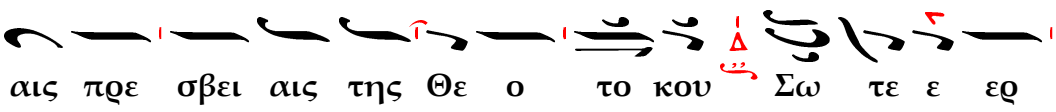

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

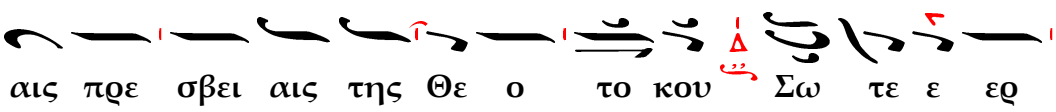

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

ᾠχος Δι

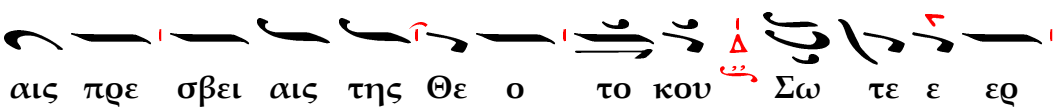

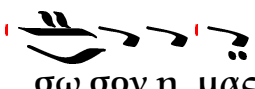

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

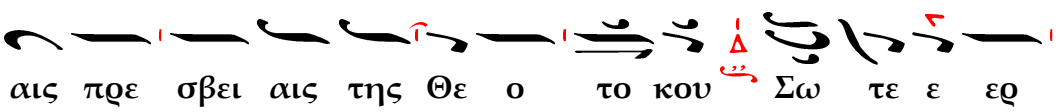

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

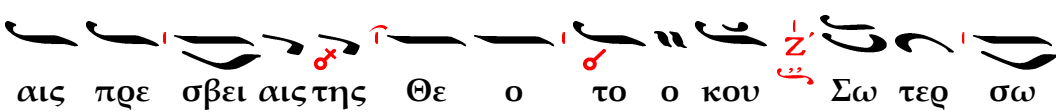

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰκαίεις τῆς αἰώνων αἰώνων

ων ἀμην

Ο Μονογενης Υἱος καὶ Λόγος Θεοῦ α

θανάτος ὑπαρχῶν καὶ καταδεξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ

ναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ

παρθενῆς Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη

σας σταυρωθεὶς τε Χριστὸς θεὸς θανάτω

θανάτου πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι

αααδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἰσῶσον ἡμᾶς

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠδὴ Δι' - θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β'.

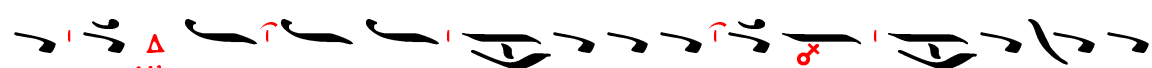
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠδὴ Δι' - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ λυ ι α

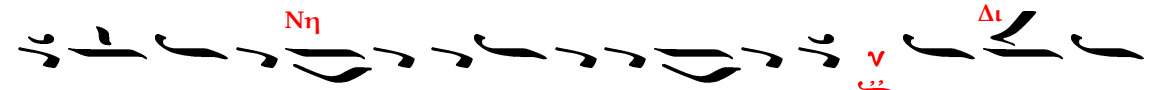
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

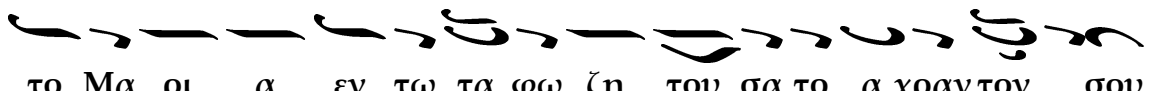
Ἦχος Δι-θ

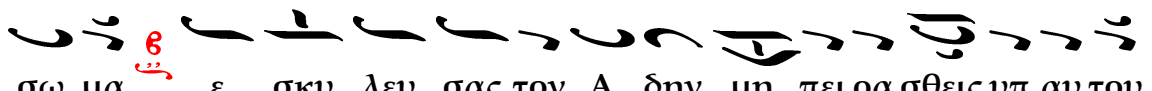
A γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

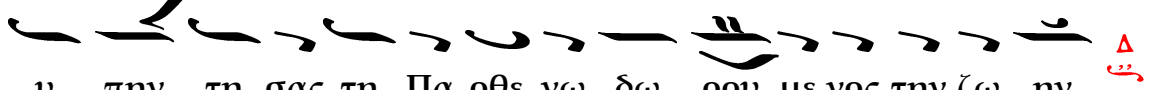
 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα

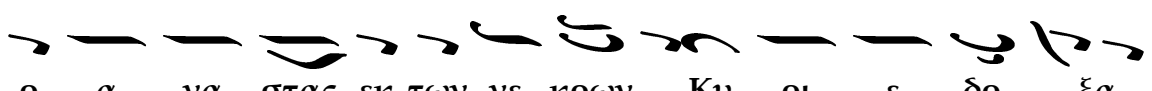
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου

 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δ₂ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ₂ δι α βι ι ὀ πα τηρ η
μων ^Π₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ₂ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^Π₉ α γου πνι αις και νη στει ει αις ι
ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π₉ ο ον περ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως ^Δ₂ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ₂
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος ^Π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος 3 Γα ρ

Η^{Γα} ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ²² δη μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ²² Α θλο φο ο ροι Χρι
στῶ ὀ τεσσα α ρα κο ον τα ^{Νη} ^Π₉ δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι ^{Γα} ²² ^{Πα} δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε

δο ο ξα σθη η τε ^{Γα} αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 ου σι ον ^α δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ^Γ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^π ^δ ^ζ Γα ρ

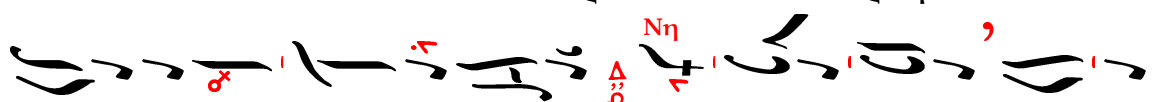
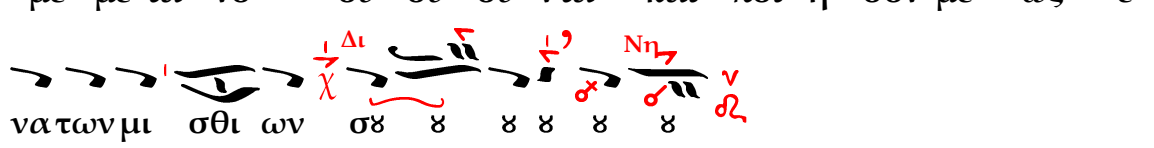
A ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ^δ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^Γ

Κοντάκιον Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος ^π ^δ ^ζ Πα ρ

T ^{Πα} ης πα τρω ω ας δο ξης σθ ^δ α πο σκι ρ
 τη σας α φρο ο ο ο νως ^π εν κα κοι οις ε
 σκορ πι σα ^δ ον μοι πα ρε δω κας πλου ου
 ου ου τον ^π ο θεν σοι ^Δ την του α σω ω ω ω
 του ^Δ φω νην προ σφε ε ρω ^π η μαρ τον ^Δ ε νω πι

 ο ο ο ον σου Πα τερ οι κτι ιο μον δε ξαι

 με με τα νο ου ου ου ντα και ποι η σον με ως ε

 να των μι σθι ων σθ ς ς ς ς

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

^{Δι} **Λε** ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο

ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε ε

ε ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου Θ

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ

Προς σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τσ λα σ αυ τσ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τσ χρι στσ αυ τσ

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σθ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ

ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται, γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνευμᾷ ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 4').

Ἦχος Πά

A λλη λη ι ι α A λλη η λη ς ς ς
 ι ι ι ι α A α α ς α α α λλη η λη ς ς
 ς ι ι α α
Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τσ Υ ψι στσ
 εν σκε πη τσ Θε ς τσ ου ς ς ς αυ λι σθη η η
 σε ε ε ε ται
A λλη λη ι ι α A λλη η λη ς ς ς
 ι ι ι ι α A α α ς α α α λλη η λη ς ς
 ς ι ι α α

E ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μ ε ι και
κα τα φυ γη μ ο Θε ος μ και ελ πι ω ω ω
επ α α αυ το ο ο ο ο ο ν
A λλη η λ ε ι ι α α α α A λλη
λη ε ε ε ε ε ι ι ι ι α A α α α α α
λλη η η λ ε ε ε ε ε ι ι ι ι ι
α α α α α α α α α α α α α α α

* * *

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (ιε' 11-32).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι

ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτόν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμά σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἦχος ἰζ' Δι. σ

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ τὸν ἦχον εἰς τὸ Μεγαλῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι Μεγαλῶ

ε ε ε ε ε ε ε ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ Χ ε ε
 ρ βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι κω ως ει
 Κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει Κο νι ι
 ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
 η η και τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι ω ω
 Τρι α α α α α α α α α Τρι α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α
 α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
 α α α α α α γι τον τρι σα α α α α
 γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α
 α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον προ σα
 α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα α α α

α α σα α α α α αν τη η η η η

ην βι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι ι βι ω ω

τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

ω ω ω με α πο θω ω με ε ε θα με ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι ι μνα

α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε βα σι λε ε α α α α

α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με νοι οι

Τ αι αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α

α τως δο ρυ φο ρα ρ με νον τα α α

ξε σι ιν Α λλη λ ρ ι α α α α α α

α α α α α α α Δι

Ἐτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰζ' Ἰουλίου , α 74 θ' , I.A.

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι μελαλω

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρ ι ε Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρ ι ε Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε Δ

Σ ο ι Κυ υ ρ ι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ ^Δ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε
ε ευ μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ο ς σι ον και α
χω ω ρι ι στον ^Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης ^Δ θυ σι ι αν αι

νε ε σε ε ως ^Δ

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ο ος σθ ^Δ

Ε^{Δι} χομεν προστον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} ξι ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη ηρης ο ς ρα νο ος και η γη της δο ξη ης

σθ ω σαν να εν τοις υ ψιστοις ευ λο γη με

νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

Α α α μην **Α** μη η η η η ν

Σ^{Πα} ε υ μν ς ς με εν σε Ευ λο

γ ς ς ς με εν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν

Κυ^{Πα} ρι ι ε και δε ο με ε θα α α α σθ

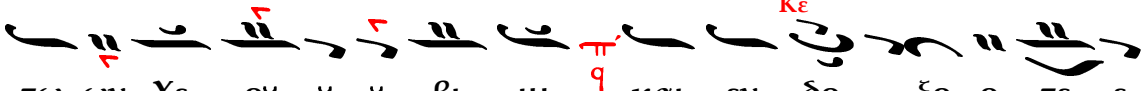

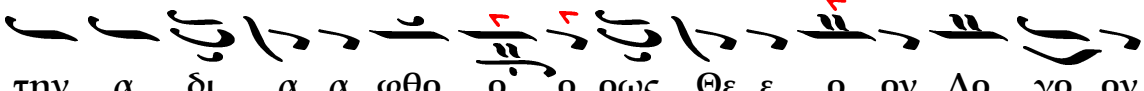

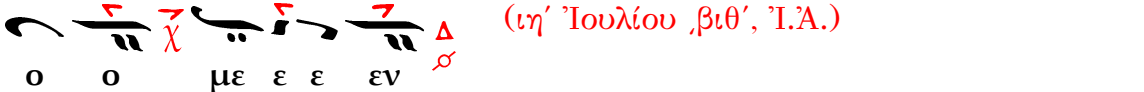
ο Θε ε ο ος η η μων

Α^{Πα} ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η θως μα κα

ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο κον την

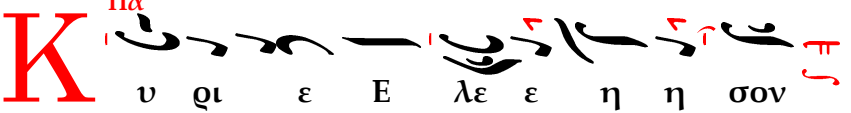
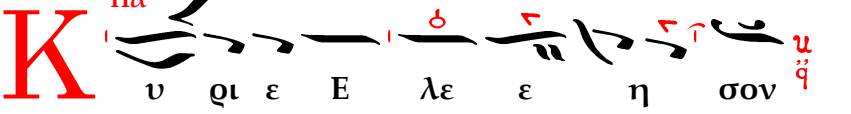
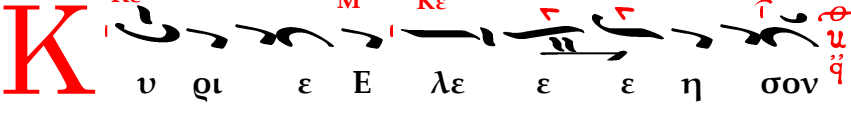
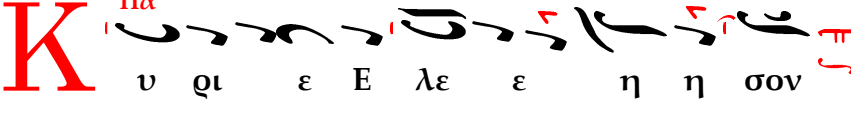
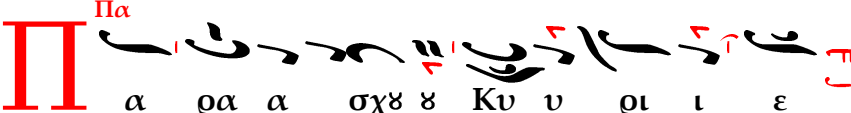
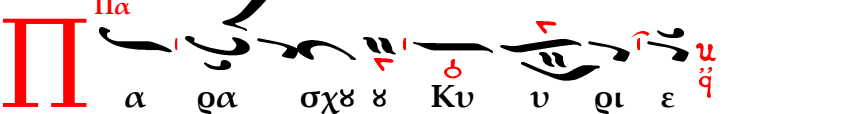
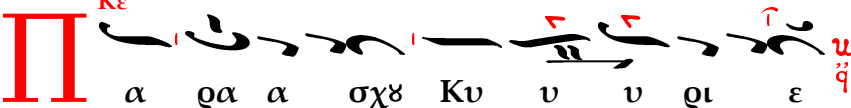
α ει μα κα ρι ι στο ο ον και πα να α μω ω

μη η η η τον και μη τε ε ε ρα τθ Θε ε ε

 ς ς ς ς η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν

 τω ων Χε ρσ ς ς βι μι και εν δο ξο ο τε ε

 ε ραν α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε ρα α α φι μι

 την α δι α α φθο ο ο ρως Θε ε ο ον Λο γο ον

 τε κσ ς ς ς σαν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

 ο κο ον σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο

 ο ο με ε ε εν (ιη' Ιουλίου ,βιθ', Ι.Α.)

Λειτουργικά , Ιωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ς

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π α ρα α σχσ ς Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα σχσ ς Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχσ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα α τι ι ι σϞ

Σ οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

σχυ υς μϞ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

α α μϞ και κα τα φυ γη η μϞ και ρυ υ

υ στη ης μϞ Ἔτερον ἄργον

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ

υς μϞ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε

ω ω μα α α α α μϞ και αι κα τα

φυ υ γη η η η η μϞ Ϟ και αι ρυ υ υ

ση η η ης μϞ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε
 ευ μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και
 α χω ω ρι ι στον ^Π

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *
Ε ^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης ^{Κε} θυ σι ι αν
 αι αι νε ε σε ε ως ^Π

Κ ^{Πα} αι με τα τς Πνευ μα α το ος ος ^{Κε}
Ε ^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον ^{Κε}

Α ^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον

Α ^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ

υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{Κε} πλη η ρης ο ς ρα ^{Δι}

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σϞ ω

σαν να εν τοις υ υ ψι ι ςοις ^{Δι} ^{Κε} ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι ^Μ

^{Κε} Κυ ρι ι ι ς ^{Δι} Ω σα αν να α α α α α εν ^{Πα}

τοις υ ψι ι ι ςοις

Α ^{Πα} α α μη ην ^Ϟ

Α ^{Πα} α α α μη ην

Σ ε ε υ μνϞ ς ς ς μεν ^Ϟ σε ε Ευ

λο γϞ ς ς ς μεν ^Ϟ σοι ευ χα ρι στϞ ς μεν

Κυ υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α

α σϞ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ια' και ιβ' Νοεμ. βιβ', ἀντεγράφησαν γ' Ὀκτ. βιγ'.

Ἀφιεροῦνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον
καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλπακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πάσα

Α ^{Κε} α ξι ι ι ο ο ον ε ςιν ω ως α α
^{Κε} λη θω ω ω ω ως ^{Δι} μα α κα α ρι ι
^{Πα} ζειν σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το
^{Κε} ο ο ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι
^Μ ςον και πα να ^{Κε} ω ω ω μη η η η τον ^{Δι} και αι
^{Πα} μη η τε ε ε ρα α α α α τϛ ϛ Θε ε
^{Κε} ε ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
^Μ τε ε ε ε ε ε ρα α ^{Κε} α αν τω ων Χε ρϛ
^Μ ϛ ^{Κε} βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ο ξο
^{Δι} τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι
^{Πα} τω ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ ^{Κε} την α
^Μ δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
^{Κε} ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
^{Δι} Θε ε ο ο ο το ο ο κον ^{Πα} σε ε ε ε με ε

γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. βιβ', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. βιγ'.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

A Δι α ξι ι ον ε ε σι ιν ω ως α λη η

θω ω ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε

τη η ην Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην

α ει μα α κα α ρι ι σο ον και πα να α

μω ω ω ω μη η η η τον και μη η

τε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ε ς ς ς

η η η η μων τη ην τι μι ω ω τε ε

ρα αν τω ω ω ων Χε ρ ς βι ι ι ιμ και αι εν

δο ο ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω

ως τω ω ων Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην

α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ο ον

Λο ο ο ο γο ον τε κ ς ς ς ς σαν την ο ο ον

τως Θε ε ε ε ο ο το ο ο κον Πα σε ε
 ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐ' Δεκ. βι', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. βιγ'.
I.A.

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα ρ

Πα ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 ε
 ε
 ε
 ε
 ε

ρα α ρα α α λε ^{Πα} ε ε ε λε ρα α α λε ρα α λε
 ρα ρα α λε ρα α λε λε λε ρα α ρα α λε ε
 ε ε ε λε ρα α α λε ρα ε λε ρα λε ρα ε λε
 ρα α α ρα λε ε Α α αλ λη λϑ ϑ ι ι
 ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με
 νον α πο τχ νυν και ε ως τχ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τχ νυν και ε ως
 τχ αι ω ω νο ο ος